

[Inger Gautier Schmit.]

omraade. Saaledes kunde der nævnes forskellige Ting. Jeg vil lige i denne Forbindelse nævne en Ting til. Fra Indenrigsministeriet er der oversendt en Forespørgsel om, hvorledes man vilde se paa, at der blev nedsat en Kommission til at undersøge Muligheden og Betimeligheden af fælles Regler for Ungdommens Uddannelse i det huslige Erhverv — denne Sag cirkulerer for Tiden i Raadet, man har ikke hørt, hvad det siger. Her vil jeg igen mene, at et Spørgsmaal, der drejer sig om unge Pigers Uddannelse i det huslige Erhverv, hvor vigtigt det end er, og hvor uhyre afgørende det kan være for Husmødre i Landet, ikke rigtig henhører under Statens Husholdningsraads Arbejdsomraade. Men denne Kritik maa mere gælde Indenrigsministeren, der har sendt Spørgsmaalet til Husholdningsraadet, end Raadet, som maaske er forpligtet til at svare. Det vil, som sagt, synes jeg, være af stor Betydning, at baade Indenrigsministeren og Raadet selv viser den fornødne Agtpaagivenhed, saaledes at Opgaverne ikke svulmer op i ganske uforholdsmæssig Grad, thi Indenrigsministeren har ifølge Lovens Paragraffer en meget stor Indflydelse paa, hvor Grænserne for Raadets Arbejde kommer til at ligge. Og jeg vil henlede Ministerens Opmærksomhed paa, at hele Husholdningsraadets Arbejde vist i høj Grad er afhængigt af, at der vises den fornødne Begrænsning. Det siger sig selv, at et saa levende interesseret Raad, der breder sig over saa overordentlig mange Omraader — den forrige Taler (Nina Andersen) var inde paa enkelte af disse —, absolut ikke kan faa Pengene til at slaa til; de 20 000 Kr., der blev sat som det Tilskud, det fik sidste Aar, har naturligvis vist sig at være i høj Grad utilstrækkelige, og da Raadet har mange Planer om yderligere Udvidelse af sit Arbejde, er man selvfølgelig meget interesseret i, at denne fastlagte Sum, de 20 000 Kr., kan blive forhøjet, at der, om jeg saa maa sige, ikke bliver sat nogen begrænset Sum paa Finansloven til Husholdningsraadets Arbejde. Den højtærede Indenrigsminister synes at have delt dette Ønske, idet det Lovforslag, der i Dag drøftes, gaar ud paa at slette de 20 000 Kr. til Raadet og i Stedet indføre en Bestemmelse om, at Husholdningsraadet i al Almindelighed faar de fornødne Beløb bevilget paa Finansloven.

Nu ser denne lille Bemærkning, de fornødne Beløb jo meget beskedne ud, og de 20 000 Kr., som Raadet hidtil har arbejdet med, er meget beskedent, ja, jeg vil ogsaa

sige, at jeg med Glæde ser paa, at det faar de 30 000 Kr., som det er Meningen det skal have i Aar, men jeg maa alligevel sige — og her deler mit Parti min Opfattelse —, at et saadant fuldstændigt carte blanche i Retning af at stille „fornødne Beløb“ til Raadighed til et saa nyt og uprøvet Arbejde dog maa vække visse Betænkeligheder. Grunden hertil er ikke, at jeg ikke under Husholdningsraadet Løn for det Arbejde, det udfører — og jeg tænker mig, at denne forøgede Udgift væsentlig skal gaa til Lønninger til de Mennesker, der sidder og arbejder i Raadet —, men der er naturligvis en hel Del andre Opgaver, som vil være at tage op, og da Indenrigsministeren jo ikke synes at have nogen Betænkelighed ved, at Opgaverne skulde svulme for stærkt op, saa nærer vi fra vor Side nogen Frygt for, at „de fornødne Beløb“ vil kunne antage Former, som vi fra vor Side ikke helt vilde kunne se paa med Tryghed. Det er altsaa ikke saaledes, at vi ikke vil give Penge til det, der er virkelig godt og produktivt paa dette Omraade, men vi ønsker paa den anden Side ikke, at dette Udtryk: de fornødne Beløb skal give Anledning til, at Husholdningsraadet yderligere breder sig ud over Opgaver, som maaske kommer til at fjerne Raadet fra det allermest centrale i den Virksomhed, det er sat til at røgte.

Vi ønsker, at det husholdningsøkonomiske i høj Grad maa komme til at præge Arbejdet, og jeg kan maaske sige, at vi synes at savne en lille Smule mere Forstaaelse i Raadets Arbejde for det rent landøkonomiske, hvilket jo ikke er saa mærkeligt, idet Raadets Sammensætning, synes jeg, meget bærer Præg af Bymenneskenes Interesse for Husholdningen og hvad hertil hører. Det er ingenlunde en Forklejnelse af de Mennesker, som sidder i Raadet, men vi vilde alligevel med Glæde se en noget større Interesse for det rent landøkonomiske give sig Udtryk i Raadets Arbejde. Thi vi kan jo godt være enige om, at saadan som Landet ligger her i Danmark, er de Husmødre, som i overvejende Grad selv arbejder i deres Hjem, Husmødre paa Landet, og hvis der derfor er nogen, der trænger til Raad, Støtte og Vejledning af forskellig Art, er det netop den fiittige Husmoder, som selv passer sit Hus og selv staar for sin Økonomi. Det vil jeg ogsaa gerne have Lov til at henstille til Husholdningsraadet, at man netop har denne Husmoder for Øje. Nu ved jeg jo godt, at der er Repræsentanter baade for